

Nhìn Nhau Chợt Thấy Ra Sông Núi

Du Tử Lê

ba mươi năm lẻ ai ngờ được
tao với bay, giờ gặp tại đây!
chiến tranh đã dứt nhưng thương tích
vẫn ở cùng tao, ở với bay

bay đã khinh qua địa ngục đời
từng nhìn binh biến giống trò vui
chiến xa, đại bác bay chơi nổi
bom ném ngang trời cũng được thôi!

trận mạc ngày xưa còn chẳng ngán
nhắm nhò chỉ ít vĩ bìa "cua"
cười khan những buổi đi "chà lán"
mà lại buồn so diện H.O.

nốc rượu nguyên đêm chờ được xin
ôi mái trường rêu: Chu Văn An.
nhiều thằng "thăng" lúc còn hôi sữa.
dẫm tên đầu bạc, kẻ hung hăng

đạn bom ngổn mạt thời trai trẻ
cải tạo khơi khơi năm, mười niên
ra tù mất vợ, con quay mặt
cười gượng ra điều ta vẫn...ngon.

trong mắt bay nay vàng kỷ niệm
tao đây gân máu nhớ quê hương
đêm đêm ác mộng còn truy kích
lạnh căng tao hằm nhất Biển Đông.

tụi bay muốn sống? - quên cho lệ
mũ đỏ, đen gì... cũng đã xong
tao cam phận kiếm tô canh cặn
bay rồi cũng thế! - liệu nghe con.

sa trường mắt xác. giờ đâu khác?
xương bỏ quê người, cỏ cũng chề
chắc chi đã được như Tư Cốc
chết giữa quê hương - đắp mảnh cờ.

Minh Dê, Hồng Trố... tao mừng lắm
những tưởng không còn gặp tụi bay
đêm qua uống rượu con nhà Kiểm
thương bạn, tao thèm được khóc ngay.

nhìn nhau chợt thấy ra sông núi
có chút gì nghe rất thốn đau.
hẹn bay về chết trong tay mẹ
tổ quốc nghìn năm bỏ được sao?

Du Tử Lê

Tranh: Đinh Trường Chinh

